

Aeneid
Book I: lines 102-123

102 Talia iactanti stridens Aquilone procella
103 velum adversa ferit, fluctusque ad sidera tollit.
104 Franguntur remi; tum prora avertit, et undis
105 dat latus; insequitur cumulo praeruptus aquae mons.
106 Hi summo in fluctu pendent; his unda dehiscens
107 terram inter fluctus aperit; furit aestus harenis.
108 Tris Notus abreptas in saxa latentia torquet—
109 saxa vocant Itali mediis quae in fluctibus aras—
110 dorsum immane mari summo; tris Eurus ab alto
111 in brevia et Syrtis urguet, miserabile visu,
112 inluditque vadis atque aggere cingit harenae.
113 Unam, quae Lycios fidumque vehebat Oronten,
114 ipsius ante oculos ingens a vertice pontus
115 in puppim ferit: excutitur pronusque magister
116 volvitur in caput; ast illam ter fluctus ibidem
117 torquet agens circum, et rapidus vorat aequore vortex.
118 Adparent rari nantes in gurgite vasto,
119 arma virum, tabulaeque, et Troia gaza per undas.
120 Iam validam Ilionei navem, iam fortis Achatii,
121 et qua vectus Abas, et qua grandaevus Aletes,
122 vicit hiems; laxis laterum compagibus omnes
123 accipiunt inimicum imbrem, rimisque fatiscunt.